

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXXV (69) • ŠTEV. (Nº) 40-41

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 20 de octubre de 2016 - 20. oktobra 2016

V OBJEMU DVEH SVETOV

TONE RODE

Ob praznovanju 61. Slovenskega dne v Argentini in 60. obletnice Našega doma v San Justu, bi Vam rad najprej izrazil iskrene čestitke za visok jubilej v imenu članov skupine, ki smo se pred nekaj dnevi iz Slovenije podali na pot v Argentino, da se srečamo z vami, da spletemo vezi povezovanja in utrdimo zavest, da smo s svojimi različnimi talenti, življenjskimi izkušnjami in okoliščinami del ene Slovenije v svetu, da smo, ne glede na kraj, kjer živimo in delujemo, člani enega naroda, ki hodi skupaj skozi zgodovino. Bog poplačaj vaše dosedanje delo, za trajno zvestobo krščanski veri in slovenstvu, Bog vas živi in še naprej blagoslavlja vse vaše napore in načrte!

V objemu dveh svetov. Izbrali ste zelo pomenljivo geslo, ki nosi različne poudarke. Geslo lahko najprej razumemo neposredno geografsko, kulturno, celo gospodarsko ali politično, v smislu, da sta Slovenija in Argentina ta dva svetova, ki dajeta obstojni okvir našemu življenju in delovanju. Lahko pa gremo korak globlje in v geslu odkrijemo ontološko in zgodovinsko razsežnost dveh svetov, tistega pred in onega za nami. Smo dediči sveta, ki ostaja za nami in smo lahko snovalci sveta, ki prihaja. Naš zdaj je v objemu sveta preteklosti in sveta prihodnosti. Ne nazadnje pa kristjani v bivanju zaznavamo še teološko in eshatološko dimenzijo, saj na resničnost gledamo kot na stičišče svetov tostranstva in presežnega, živih in vseh, ki so že v večnosti, časovno pa zremo na vse od konca nazaj, iz perspektive dejstva, da smo že odrešeni in da v zgodovini hodimo tej gotovosti naproti.

Ker sem pred tremi leti, v podobni vlogi, tu med vami, že spregovoril o pomembnosti vloge potomcev politične emigracije za celotno slovensko stvarnost, se danes ne bi ponavljal. Dovolite, da svoje razmišljanje usmerim predvsem v globlji smisel našega obstoja in delovanja, na osnovne nauke, ki smo jih prejeli od svojih prednikov. Geslo V objemu dveh svetov zato razumem kot trditev, ki se navezuje na temelje naše resničnosti, kot odgovor na vprašanje, od kod smo in kam gremo. Pri tem ni vprašanje, koliko nas je, temveč, kakšni smo. Mislim, da bomo prav tu našli ključne odgovore za prihodnost slovenske skupnosti v Argentini in tudi moč za preporod slovenskega naroda in države ter za razcvet argentinskega ljudstva in države Argentine.

Objem je nekaj lepega, konstitutivnega, formativnega, utemeljevalnega. Svobodno dan in sprejet objem je izraz ljubezni. Ljubezen je potrditev in to, da smo dragoceni v očeh drugega je temelj, na katerem lahko gradimo zdrave osebnosti in tudi skupnosti, ki vedo, kaj je smisel njihovega obstoja in delovanja.

Objem dveh svetov, ki jih nisi izbral in ne veš, zakaj sta ti usojena, lahko povzroči razdvojenost, napetost, stisko, beg in odklon, prostovoljen in premišljeno sprejet objem vsega, kar si, pa močno osmisli življenje in pomnoži duhovno bogastvo.

Zakaj vztrajati v slovenstvu, zakaj ljubiti Slovenijo, čeprav te od nje ločujejo tisoči kilometrov, drugačna resničnost, morda nerazumevanje in celo nezanimanje rojakov v matici? Zakaj ljubiti Argentino in jo vzeti za svojo, z vsemi njenimi protislovji ter njenimi vrlinami? Preprosto zato, ker sta nam bili podarjeni in je na nas le to, da ju sprejmemo. Ker je vse, kar smo in kar imamo v življenju, dar. Dar je osnovni pogoj za človeško eksistenco. Vse, od narave, vzgoje, kulture do same sposobnosti, da lahko kaj storimo, je dar.

Utrditi moramo zavest, da nas je že ob rojstvu objela določena družina, z njo posebna zgodovinska usoda v okviru določenega naroda, z določenimi kulturnimi in

(Sledi na str. 4)

Dobrodošli, predsednik Borut Pahor!

Ta konec tedna se bo na uradnem obisku v Argentini mudil predsednik Republike Slovenije Borut Pahor. Poleg državnih srečanj je namen njegovega potovanja tudi srečanje s slovensko skupnostjo. Ko je, kot predsednik vlade, vodil zadnjo sejo sveta za Slovence po svetu, je zastopnikom iz vse kontinentov napovedal ta korak: gesto, ki naj Slovenijo popelje naprej po poti sprave. V ta namen, da bo obiskal skupnost, ki najbolje predstavlja enega izmed bregov slovenske ideološke razpoke. Konkretno je omenil slovensko skupnost v Argentini. Pozneje je na razstavnem prostoru prireditve »Dobrodošli doma« dekletoma naše RAST-i obljubil, da jih bo obiskal v Buenos Airesu. Danes, že kot predsednik republike, izpolnjuje tedanjo obljubo.

Borut Pahor, rojen 2. novembra 1963 v Postojni, je diplomiral iz politologije. V politiko je vstopil v zadnjih premikih bivše Jugoslavije. V samostojni Sloveniji je deloval v Državnem zboru v vseh zasedbah, najprej kot član potem kot vodja leve, nazadnje pod imenom Socialnih demokratov.

Na predsedniških volitvah 2007 je dolgo veljal za kandidata z možnostmi za zmago, vendar se je po dolgotrajnem premisleku in upoštevanju stališča stranke 22. junija odločil, da bo stranko raje popeljal na parlamentarne volitve leto pozneje. Pod njegovim vodstvom je stranka Socialnih demokratov na državnozbornih volitvah 21. septembra 2008 dosegla relativno zmago. 7. novembra istega leta pa je bil v Državnem zboru potrjen za novega mandatarja.

Na predsedniških volitvah leta 2012 se je povzpел v drugi krog nasproti dotedanjemu predsedniku Danilu Türku. Zmagal je s 67,44%. Med nami v prvem krogu sicer ni prejel mnogo glasov. A v drugem krogu je od 400 oddanih glasov dobil 385. Po tem je izjavil, da njegova zmaga pomeni »še začetek nečesa, nečesa novega, novega upanja, novega časa«.

Vprašanje sprave Slovencev v pogledu na polpre-

teklo zgodovino mu je bila vedno bistvena skrb. Tako ga vedno vidimo na spominskih svečanostih v Kočevskem Rogu, ali na Teharjah. Tako smo ga lahko videli tudi preteklega 3. oktobra tega leta, ko se je udeležil obreda pri kapelici ob vhodu v rov svete Barbare v Hudi Jami

pri Laškem, kjer se je simbolično začel javni pogreb 800 do zdaj izkopanih žrtev iz tamkajšnjega množičnega morišča in grobišča. Ob tej priložnosti je predsednik Pahor izjavil:

»To, da smo danes začeli zares pomembno reševati enega najbolj dramatičnih zgodovinskih izzivov in to je spraviti razklano Slovenijo iz sredine prejšnjega stoletja, utegne za prihodnost našega naroda pomeniti več kot si ta hip predstavljamo. Delo ni končano in še zelo veliko pogovorov, zaupanja, vere v ta skupen napor bo potrebno, da bomo zares lahko enkrat rekli, da so vsi naši mrtvi pokopani in da uživajo mir in da se lahko naši otroci in vnuki v celoti posvetijo novim problemom.«

Verjamemo v vašo iskrenost, gospod Pahor. Verjamemo in podpiramo vaše prizadevanje za iskanje skupne poti in dosego dokončne sprave. Na teh načelih in v tem duhu vam kličemo:

Dobrodošli, predsednik Borut Pahor!

Tone Mizerit

Pri papežu Frančišku

Papež Frančišek je ta ponedeljek, 16. oktobra, v zasebni avdienci sprejel predsednika Slovenije Boruta Pahorja, ki se je mudil na uradnem obisku v Vatikanu.

Kot je Pahor povedal novinarjem po pogovorih, je svetega očeta povabil na obisk v Slovenijo, in izrazil upanje, da bo morda do tega prišlo prihodnje leto. »Dejstvo je, da se v Sloveniji dogaja nekaj stvari, ki po svoji simbolni moči presejajo našo domovino, segajo široko v regijo, mednarodno skupnost. To je nekaj, kar ga privlači in mislim da ima nove argumente, da morda prihodnje leto obiše Slovenijo,« je povedal predsednik republike. Sicer pa sta papež Frančišek in predsednik Pahor v pogovoru izpostavila pozitivne dvostranske odnose, tudi v luči 25. obletnice diplomatskih odnosov med Svetim sedežem in Slovenijo. Spregovorila sta tudi o nekaterih sodobnih vprašanjih slovenske države, med katerimi je po Pahorjevih besedah predvsem sprava. Med drugim sta poudarila pomembnost tega dialoga za dobro slovenske družbe, še posebej mlajših generacij. V tej luči sta govorila o tem, kako mlade nagovoriti, da bodo z enim očesom gledali v preteklost, z drugim pa močno in daleč v prihodnost.

Pahor je papežu povedal, da je v Stični nagovoril mlade katoličane in z njimi skupaj podpisal vabilo za obisk Slovenije. Želi si, da bi sveti oče kot državni in cerkveni voditelj ob morebitnem obisku v Sloveniji nagovoril predvsem mlade, zlasti morda tiste v Stični. Predsednik Pahor je papežu Frančišku podaril faksimile Stiškega rokopisa, ki je nastal v cistercijskem samostanu v Stični in velja za srednjeveško gradivo do konca 15. stoletja; ob tem pa še slovensko orehovo potico, ki je ena izmed izvornih, uradno zaščiteneh slovenskih sladice in je kot praznična obredna jed že stoletja na

strokovnim vodstvom ogledal papeško palačo in vrtove v Castel Gandolfu, zvečer pa se je udeležil srečanja s Slovenci, ki živijo in delajo pri Svetem sedežu. Predsednik Pahor je obiskal tudi Suvereni malteški viteški red in se srečal s knezom in velikim mojstrom reda Fra' Matthewom Festingom. Slednji mu je izročil najpomembnejše odlikovanje njihovega reda ogrlico reda Pro Merito Melitensi. Popoldne je potekala še slovesna posaditev drevesa v Vatikanskih vrtovih ob 25-letnici osamosvojitve Republike Slovenije in ob 20. obletnici obiska svetega Janeza Pavla II. v Sloveniji ter ob 10. obletnici novih škofij. Na slovesnosti so sodelovali tudi kardinal Giuseppe Bertello, predsednik Pahor pa je nagovoril zbrane.

Program obiska predsednika Boruta Pahorja

Državniška srečanja In obiski skupnosti

Četrtek, 20. oktobra

- Predsednik Borut Pahor bo prišel v Argentino 20. oktobra 2016 in se bo isti dan popoldne uradno srečal s predsednikom Macrijem.

- Sledi, ob 16.30, polaganje venca na spomenik José de San Martina.

- Zvečer ob 18.30 predavanje v CARI na temo »Prihodnost Evropske unije«, kamor vljudno vabimo vse zainteresirane.

Petek, 21. oktobra

- Obisk Kongresa Argentinske Republike in srečanje s predsednikom Poslanske zbornice Emiliom Monzójem, vpis v knjigo častnih gostov, ogled glavne kongresne dvorane, ogled knjižnice Kongresa.

- Obisk Špominskega parka v počastitev žrtvam diktature.

- Obisk Hotela de Emigrantes, stadiona La Bombonera in Teatra Colon.

Sobota, 22. oktobra

- Obisk Slovenske hiše in sobotne slovenske šole.

- Obisk slovenskega doma v Bernalu.

- Obisk radia Okence v Slovenijo.

- Popoldne delovno srečanje s predsedniki slovenskih društev, ki delujejo v Argentini in častnimi konzuli v AR.

- Zvečer koncert Bernarde Fink v Usini del Arte.

Nedelja, 23. oktobra

- Obisk slovenskega doma Triglav.

- Obisk društva Slovenska Pristava.

- Popoldne odhod v Slovenijo.

Vse Slovenke in Slovence vabimo, da se udeležijo in pridružijo predsedniku pri polaganju venca ob spomeniku José de San Martinu; se udeležijo zvečer ob 18.30 predavanja v CARI-ju in v soboto, 22. oktobra ob 20.00 uri koncerta v Usini del Arte. Karte za koncert so brezplačne. Dvignete jih lahko dve uri pred koncertom, ali javite svoj interes Veleposlaništvu, ki vam bo karte izročilo pol ure pred koncertom v Usini del Arte.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Medtem, ko je vlada napenjala vse sile, da ne bi prišlo do splošne stavke in so sindikati, povezani v CGT težili k istemu cilju, je predsednik Macri odpohtoval v Rim. Srečanje s papežem Frančiškom je to pot poteklo v prijateljskem vzdušju in mnogi so si oddahnili, ker je sodelovanje vlade in Cerkve bistvenega pomena za nadaljnji socialni mir v državi.

Mir s teboj. Prvo srečanje obeh danes najbolj vplivnih Argentinec ne bilo ravno najbolj uspešno. Frančiškov kisel obraz na fotografiji so izrabili vladni nasprotniki, da bi povzročili razkol in ribarili v kalnem. Tudi kasnejša papeževa izjava, da je Macri dobronameren in sposoben politik ni pomagala. Zato so v vladi zaskrbljeno pričakovali izid srečanja. Priložnost je nudila razglasitev prvega argentinskega svetnika. Cura Brochero je gotovo vzor tudi vsakemu politiku, kako naj skrbi za njemu zaupane ljudi. Morda je on iz nebes blagoslovil srečanje, da je potekalo v najlepšem vzdušju. Papež in predsednik sta govorila o perečih težavah argentinske sedanosti. Predvsem je beseda tekla o revščini in o prodaji mamil, dve rak rani na družbenem telesu. Kar zadeva revščine je vlada pomnožila socialne podpore. Kirchnerizem je med volilno kampanjo trdil, da bo te podpore Macri odpravil. Ta pa je dodal milijon novih. Vendar se zaveda (in papež s tem soglaš), da je to izhod v silo. Ljudem je treba preskrbeti delo in vreden zaslužek. Za to pa je treba obnoviti gospodarstvo v državi, ki ga je dvanajst let kirchnerizma grobo prizadelo. Srečanje je seveda vladi približalo tudi domačo Cerkev. Macri je škofo povabil v novoustanovljeno socialno komisijo, katere cilj bo doseči sporazum, ki naj postavi temelje nadaljnjemu skupnemu delovanju vlade, podjetnikov in delavstva. Tak organ je papež svetoval že od vsega začetka, a Macri se ga je otepal. Sedaj, ko je razmerje s CGT boljše, je pristal na to kot ceno za socialni mir.

Pot iz močvirja. Govorili smo o obnovi gospodarstva. V zadnjih desetih letih je, po ugotovitvah Mednarodnega denarnega sklada (FMI), argentinska infrastruktura na področju storitev, energije in komunikacij, nazadovala za 1,6%. Izmed latinskoameriških držav je nazadoval samo še Čile (0.6%), ostale države pa so napredovale. Sem lahko prištejemo, Peru (3,7%), Ekvator

(3,8%) in najbolj Bolivija (kar 6,3%). Koliko dela nas čaka! Inflacija se je sicer precej unesla, a cena je bila grozna. V prvih šestih mesecih je v privatnem sektorju padlo kar 65.323 delavskih mest. To je uradna statistika. Skrbi tudi število revnih. A tukaj je prišlo do zanimivega zapleta. Čeprav so v začetku kirchneristi zagnali vik in krik, češ, da je Macri kriv te revščine, je nato bivša predsednica gospa Cristina zagotovila, da so številke namenoma napačne in potvarjane. Z njimi da hoče sedanja vlada očrtniti njeno delovanje, ko so vendar oni vodili »uspešen boj proti revščini«. Vprašanje revščine je stalna postavka levičarskih sindikatov (obe CTA), ki se trudijo, da bi pred koncem leta izvedli splošno stavko. Ko so uvideli, da se CGT nagiba k dogovoru in umiku stavke, so ostro protestirali, da glavna delavska konfederacija odstopa od svojih ciljev za »drobtine«, ki padajo z vladne mize. Dogovor vsebuje olajšanje pri davku na dobiček in poseben dodatek upokojenecem z najnižjim prejemkom in dobitnikom socialnih podpor v višini tisoč pesov. Privatna podjetja morajo višino dodatka sami določiti. V težavah pa so zlasti provinca, ki so res brez vsakih sredstev.

Boj strašno besneč. Razne ankete kažejo, da se ljudem najbolj upira korupcija, pri čemer jeza pada na prejšnjo vlado in njene funkcionarje. Najbolj pa skrbi vprašanje varnosti. Prav te dni žandarmerija ponovno zavzema položaje v najbolj kritičnih predelih Velikega Buenos Airesa. To je Macri odredil na prošnjo guvernerke gospe Vidal, ki prav v kriminalu vidi najtežji del svojega poslanstva, da bi uredila kaotično provinco. Značilen je dogodek, ko so zažgali del sodišča v San Martinu, kjer je zgorelo več dokumentov, povezanih s postopki proti trgovini z mamili. Pustili so tudi grozljivo pismo proti guvernerki. Vse to, medtem ko sta poslopje »varovala« dva žandarja. Predsednik je javno podprl delo svoje zveste sodelavke. Marija Eugenia Vidal pa je odločilno izjavila, da »ne bomo popustili« v svojem boju proti kriminalu. Dobro se zaveda, da brez uspehov na tem področju njeno delo ne bo uspešno. Namestitve novih varnostnih oddelkov bo v tem precej pomagala. Medtem pa so po vsej državi izvedli izpite za ovrednotenje znanja v šolah. Upajo, da bodo ob tem stvarno ugotovili, kakšno je stanje argentinskih učencev.

Dr. Jože Možina

Nam dobro znani časniki g. Jože Možina je konec septembra doktoriral na Filozofski Fakulteti v Ljubljani.

Tema dizertacije nam je zelo blizu: so bili začetki protirevolucionarnega upora leta 1942. Dr. Tamara Griesser Pečar je bila član komisije.

Gre za 660 strani dolgo strokovno monografijo o razlogih za nacionalni razkol leta 1941, 1942. V delu je z novo odkritimi dokumenti in prvič analiziranimi podatki žrtev pokazano in dokazano, kako je komunistična stran napadla katoliški tabor, govorila pa je o osvobodilnem boju ...

Dr. Možina bo iskal založnika, sponzorje in darove, da se delo objavi v reprezentativni knjigi, po možnosti tudi v prevodu v angleščino.

NOVI SVETNIKI

Brochero na oltarju

Trg sv. Petra v Vatikanu in cesto Sprave, ki vodi z njega, je preteklo nedeljo, 16. oktobra, napolnila množica romarjev, ki so prišli v Rim zaradi kanonizacije svojih sonarodnjakov ali stanovskih bratov oziroma redovne sestre. Papež Frančišek jih je prištel med svetnike. V bogoslužnih berilih današnje nedelje pa je odkril njihovo skupno lastnost, ki je molitev. Po molitvi so novi svetniki dosegli velikodušno in zvesto srce. Molili so, se bojevali in dosegli zmago, dosegli so mir.

Med svetnike so bili prištet: Jožef Gabrijel de Rosario Brochero, Salomon Leclercq, Emanuel Gonzales Garcia, Ludvik Pavoni, Alfonz Marija Fusco, Elizabeta od sv. Trojice in Jožef Sanchez del Rio. Razglasitve so se udeležile državne delegacije dežel novih svetih, in sicer Argentine, Španije, Francije, Italije in Mehike.

Razumljivo, da je bila argentinska skupina izredno številna. Proglasitve se je udeležil predsednik Macri in vladna delegacija, mnogo cerkvenih dostojanstvenikov, ter množica vernikov, saj je Brochero prvi svetnik, ki je bil rojen, živel in umrl v Argentini.

Papež Frančišek je vsem prisotnim toplo spregovoril o pomenu in moči molitve. Molili naj bi kot Mojzes, ki je bil predvsem Božji mož, mož molitve. Ko stoji na hribu z dvignjenima rokama, mu ju Aron in Kur podpirata vse do končne zmage bojevnikov. To je stil duhovnega življenja celotne Cerkve. Ne, da zmagamo v vojni, ampak da zmagamo za mir! Nadalje je sveti oče dejal: »Prizadevanje v molitvi zahteva, da drug drugega podpiramo. Do utrujenosti zagotovo pride in včasih ne zmoremo več. Toda s podporo bratov in sester se naša molitev lahko nadaljuje, dokler ne bo Gospod dokončal svojega dela.«

Spomnil je še, da naša molitev ne sme biti nestalna in omahljiva, temveč naj se ravnamo tako, kot Jezus pravi, da je treba »vedno moliti in se ne naveličati« Če ostanemo trdni v molitvi, ostajamo tudi trdni v veri in v pričevanju.

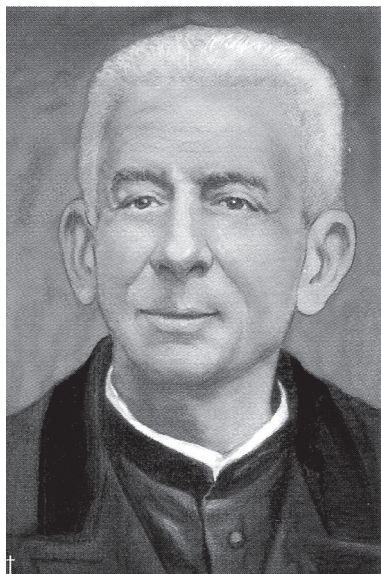
Sveti oče je ob tem spomnil na realno dejstvo, da se vsakdo lahko tudi utruji. Toda spomnil je, da nismo sami, temveč da smo del Telesa, da smo udje Kristusovega telesa, Cerkve. Roke Cerkve so dan in noč dvignjene v nebo zaradi navzočnosti Vstalega Kristusa in Svetega Duha. In samo v Cerkvi in zaradi molitve Cerkve lahko mi ostajamo trdni v veri in pričevanju.

Papež Frančišek je Bogu priporočil, naj nam po zgledu in priprošnji novih svetnikov podeli, da bomo

možje in žene molitve, ki noč in dan kličemo k Bogu in se pri tem ne utrudimo; da bomo Svetemu Duhu pustili, naj moli v nas; in da se bomo v molitvi med seboj podpirali; da bodo naše roke ostale dvignjene do časa, ko bo prišlo do zmage Božjega Usmiljenja.

O g r o m n a množica pa se je zbrala tudi v naselju Cura Brochero v Córdoba. Z velikim navdušenjem so sledili postopku proglastitve v Rimu. Veselje nad novim svetnikom, je bilo izredno, da je predvsem v notranjosti dežele njegova osebnost in spomin njegovega dela v posebnih časteh, predvsem med preprostim ljudstvom.

Po sveti maši je sveti oče spomnil še na svetovni dan boja proti revščini in pozval, naj v boju proti revščini, ki ponižuje, žali in ubija toliko naših bratov in sester, povežemo našo moralno in gospodarsko moč. Zlasti naj se načrtno zavzamemo za družine in za področje dela. Povabil je, naj Božji Materi Mariji izročimo vse svoje želje, zlasti vztrajno molitev za mir.

RAZMIŠLJANJA OB ZMEDI

Lenoba, površnost in zmota zavirajo rast, ker s prvo opuščamo dane priložnosti, ker z drugo brez haska zapravljamo sile, ker tretja nas vodi v smeri brez cilja. Tako si zapravljamo dani nam čas.

MK

ZVEZA SLOVENSkih MATEr IN ŽENA

Že petdeset let bije naše srce

Pod tem geslom smo v nedeljo, 2. oktobra praznovali 50. obletnico ustanovitve in nepretrganega delovanja Zveze slovenskih mater in žena.

Srečali smo se v slovenski cerkvi Marije Pomagaj pri sv. maši, ki jo je za pokojne

Po maši smo se ustavili pred spomenikom ter se poklonili padlim žrtvam vojne in revolucije. Ponesli smo tja tudi gorečo svečo, simbol, da varujemo njihov spomin. Vsi skupaj smo zapeli otožno Lipa zelenela je.

in žive članice ter za generala Rupnika in dr. Hacina daroval msgr. dr. Jure Rode, duhovni vodja Zveze. Ljudsko petje je vodil Slovenski pevski zbor San Martin pod vodstvom prof. Lučke Marinček Kastelic. Na orgle je petje spremljala ga. Anka Savelli Gaser. Posamezne dele sv. maše je napovedovala gospa Lili Kopač. Pri pridigi je dr. Jure Rode med drugim postavil kot zgled verne in pogumne žene mater Makabejcev, ki je sinove spodbujala, naj ne zatajijo svojega Boga kljub temu, da so jim grozili s smrtjo in jih končno ubili, celo najmlajšega sedmega sina.

Pomaknili smo se v dvorano škofa Rožmana za kulturni program. Napovedovalka ga. Lili Kopač je pozdravila vse navzoče, posebej še povabljenе goste: veleposlanico RS gospo Jadranko Šturm Kocjan; delegata dr. Jureta Rodeta, gg. Francija Cukjati in Roberta Bresta; predsednika Zedinjene Slovenije inž. Jureta Komarja ter predstavnike domov in organizacij.

Nato je spregovorila podpredsednica Zveze ga. Metka Tomazin. Zvezi je za njen zlati jubilej čestital predsednik Zedinjene Slovenije inž. Jure Komar. Tudi veleposlanica RS je čestitala Zvezi za njeno plodno delo petdesetih let. Slavnostni govor je imela dr. Katica Cukjati, ki je načelno predstavila položaj žene v današnjem svetu. Sledil je koncert Slovenskega pevskega zbora San Martin in pevske skupine Muččas pod vodstvom prof. Lučke Marinček Kastelic, ki so nam, izmenoma ali skupno, zapeli so sledeče pesmi: Ave Maria (Bach/Gounog); Večerni Ave (A. Foerster); O Marija iz višave (G. Zangl); Virgen de la Carrodilla (Cuadros/Herera); Slovenska zemlja (Jakob Aljaž);

Lepo moje ravno polje (Rado Simoniti); Pueblito mi pueblo (Guastavino); Pliberci v jarmaci (Luka Kramolc); Lastavki v slovo (Marko Pirnic); Tam, kjer murke cveto (Avsenik); Zagorski zvonovi (Karol Bostjančič); Čje so tiste stezice (Oskar Dev); Caminito (Juan de Dios Filiberto); Slovenija, od kod lepote tvoje (Avsenik). Zbor in pevsko skupino, ki so nas razveselili z lepim petjem smo nagradili z močnim ploskanjem.

Med koncertom je spregovorila tudi predsednica Zveze slovenskih mater in žena ga. Alenka Prijatelj. Zahvalila se je rojakom za sodelovanje, ko z darom pomagajo, da Zveza lahko deli pomoč najpotrebnejšim.

Sledil je bogat srečelov; za dobitke so bile umetniške slike naših slikark in slikarjev. Umetnike je za sodelovanje naprosila ga. Andrejka Dolinar, ki je tudi organizirala razstavo umetnin. Sodelovali so sledeči: Ivan Bukovec; družina Andreja Makeka; Vladimir Voršič; Branko Zavrtanik; Andrea Quadri Brula; Tilka Močnik; Marjetka Dolinar; Andrejka Dolinar; Ani Malovrh; Cecilija Grbec; Irena Žužek; Ljudmila Drobnič Rebozov; Lučka Voršič Bidone in Helena Klemenc.

Ogledali smo si lahko tudi fotografije vseh razglednic, ki jih je izdala ZSMŽ ob praznikih in drugih priložnostih. Razstavo je pripravila Lučka Makek. Bogat prigrizek so pripravile gospe in ga tudi prijazno postregle vsem navzočim. Dvorano je okrasil Andrej Golob. Na zavesi je bilo veliko srce s številko 50. Izdelala ga je Andrejka Dolinar. Razsvetljavo je imela na skrbi Delovna skupina luči in zvok San Justo. Ob vstopu smo vsi prejeli lično brošu-

rico z bežnim opisom delovanja Zveza in programom. Oblikovala jo je Erika Indihar. Vsem sodelujočim najlepša hvala!

m.m.

NAŠA DEKLETA IN FANTJE

Mladinsko romanje v Luján

»Mati, daj nam svoj pogled, da bomo živeli kot bratje« je bilo geslo letošnjega mladinskega romanja v osrednje argentinsko Marijino svetišče. Že četrto leto zapore-

doma centralni odbor SDO-SFZ organizira in se priključi peš romanju k Mariji v Luján.

V soboto 1. oktobra smo se zbrali ob 8. uri zjutraj v Slomškovem domu. Tam je vsak romar dobil majico (letos roza barve), s katero smo se označili; vodo, sendviče in sadje. Ko smo že bili vsi zbrani smo skupaj zmolili jutranjo molitev, g. Robert Brest pa nas je blagoslovil in nas tudi spremljal. Zbralo se nas je 60 mladih za skupno sliko in skupni odhod. Podali smo se do bližnje avenije Rivadavia, po kateri je pešačilo že veliko število romarjev.

Med potjo smo molili, peli, se družili in se prijetno počutili v skupini drugih romarjev.

Prva postaja je bila v Merlo. Tam se nam je pridružilo še 16 mladih, ki so z nami nadaljevali romanje k Mariji. Malo smo počivali, se oddahnili in šli spet na pot.

Drugi del hoje je bil malo težji. Bolele so nas že noge in nekatere tudi glava od premočnih sončnih žarkov. Težko je bilo hoditi, nekoliko smo se zmočili in se potrudili ter pod soncem šli naprej. Nihče od nas ni omagal, čeprav je bila pot včasih težka.

Naslednja postaja je bila v La Reja. Dosegli smo približno pol poti. Ustavili smo za pol ure, da smo počivali, kaj pojedli in popili ter šli spet naprej. Vsakič je bilo težje, telo nas je bolelo, nekateri so imeli celo žulje, kar je še bolj otežkočalo hojo. A se nismo vdali, vztrajali smo, da bi prišli do cilja. Ko smo čutili, da je pot predolga in težka, smo se priporočili Mariji in jo prosili pomoči. Tako smo prišli do zadnje postaje pred Lujanom in sicer General Rodríguez.

Še enkrat smo se vsi zbrali in se odpočili. Za pešce je skrbela oporna skupina: to so

bili mladi, ki so nam med vsakim počitkom postregli in nam nudili pomoč.

Še zadnje ure do srečanja z Marijo. Bile so najtežje, zelo smo se potrudili, molili in peli ter te žrtve darovali naši nebeški Materi. Včasih se nam je zdelo, da je cilj vedno bolj oddaljen, toda v družbi je bila hoja lažja.

Prvi so dospeli v Luján ob 22. uri; ostali pa so se jim pridružili postopoma. Lepo je bilo videti veselje in ganjenost tistih, ki so prihajali. Kar na jok nam je šlo. Veseli smo bili, ko smo prispeli.

Oporna skupina je že imela za nas pripravljeno gorko juho in sendviče. Posedli smo po trgu pred cerkvijo in tam bili prisotni ter sodelovali pri sv. maši.

Ko je bilo daritve konec in so že vsi člani naše skupine prišli do Lujana, smo se zbrali za skupno sliko. Nato pa se z avtobusi odpeljali domov.

Čeprav nas je zeblo in so nas bolele noge, glava in vsi deli telesa, smo bili veseli, da smo lahko poromali in dospeli do Matere Marije. Hvala Marija, da si nam dala moč, da smo lahko prišli!

Hvala tudi vsem, ki so nam pomagali, oporni skupini in tistim, ki so skrbeli za naše dobro počutje. Hvala g. Robertu, ki je tudi z nami peš prišel do Marije.

Katja Urbančič

(Prihaja s 1. strani)

V OBJEMU DVEH SVETOV

duhovnimi darovi. Prav tako nam je objem Argentine v času težkih preizkušenj naših prednikov omogočil ohranitev in razcvet najboljšega, kar smo prinesli s seboj. S svojim prihodom smo Slovenci zagotovo obogatili Argentino, obenem pa je Argentina duhovno in kulturno obogatila tudi nas. Če smo se česa naučili iz usode naših prednikov, smo se prav te dragocene perspektive življenja kot daru. Ta pogled bistveno spremeni naš odnos do bivanja. To je najmočnejša izkušnja, ki jo moramo predajati naprej, kot pričevanje za boljše, bolj polno življenje.

Zato ni večje nevarnosti za prihodnost slovenske skupnosti, kot je pretrganje z zavestjo prejetega daru in z izkušnjo hvaležnega sprejemanja in nesebičnega darovanja naprej. To je temelj, na katerem slonijo ostali stebri, kot so zvestoba veri in slovenstvu, pričevanje o resnici, ohranjanje slovenskega jezika, spoštljivega spomina na mrtve, dejavno vključevanje v družbeno, kulturno in politično življenje Slovenije in Argentine, predajanje vrednot prihodnjim rodovom. Resnični sovražnik vsega tega ni integracija v argentinsko družbeno življenje ali postopno oddaljevanje od utripa slovenske javnosti, temveč kultura samozadostnega »self-made« človeka, individualističnega narcisa, potrošnika materialnih in duševnih dobrin, človeka, ki je pozabil, da mu je bilo kaj dano, človeka, ki ne razume več, da je osnovna drža pred življenjem hvaležnost. Edino izkušnja daru nam omogoča, da cenimo, kar smo prejeli in da to želimo posredovati naprej z nesebično, velikodušno radodarnostjo in zastojnostjo.

Znani argentinski mislec Jaim Etcheverry je v eni od svojih kolumn uporabil misel francoskega fenomenološkega filozofa Mauricea Merleauja Pontyja, ki pravi, da »mladi ne morejo postati kar čez noč ustvarjalci in inovatorji. Še prej morajo biti dediči.« Kolikokrat sem to, še vedno aktualno resnico v mladih letih slišal iz ust pisatelja in akademika Zorka Simčiča in filozofa dr. Milana Komarja! »Samo kdor je dedič, more biti pionir.« je misel velikega sodobnega judovskega misleca, Abrahama Joshua Heschla, iz katerega sta izhajala oba.

Zavedati se moramo, da smo dediči. Da je vse, kar imamo in kar je kaj vredno v tem življenju, dar, ki smo ga prejeli od nekoga drugega, z malo ali z veliko začetnico. Kot potomci beguncev, ki so morali zapustiti vse materialno za seboj, celo drage domače in sorodnike v primežu bratomornega revolucionarnega medvojnega in povojnega divjanja, kot člani emigracije, kateri še danes neka manjšina v domovini želi vzeti dobro ime, kot člani skupnosti, ki je v nekem smislu »izgubila domovino, a ohranila vero« (Patriam amiserunt – Fidem servaverunt), smo otroci žrtve, ki očiščuje in osvobaja. To je nauk, ki postavlja čas pred prostor. Biti pred imeti. In tega nauka resnično ne smemo nikoli pozabiti.

Kaj je jedro naše skupne izkušnje?

- Da je življenje potovanje v času, ne posedanje in ne posedovanje. Da je čas nad prostorom. Kot pravi judovski mislec A. J. Heschel: »Tehnična civilizacija pomeni, da si človek podreja prostor. To je zmaga, ki jo pogosto dosegamo na način, da žrtvujemo bistveno sestavino eksistence, namreč čas. V tehnični civilizaciji trošimo čas, da bi si pridobili prostor. (...) Moč, ki jo dosegamo v sferi prostora, se na meji s časom nenadoma konča. Čas pa je osrčje eksistence.«

- Da trpljenje očiščuje in v luči vere omogoči, da pridejo na dan tiste vrednote, ki so trajne in najbolj pomembne za življenje na svetu in v večnosti.

- Da trpljenje v isti luči tudi krepi na poti odrešenja najprej nas same, a kristjani vemo, da kot udje enega mističnega Kristusovega telesa s svojim trpljenjem in odpovedjo lahko pomagamo do preobrazbe in spreobrnjenja tudi tistim, ki te duhovne stvarnosti ne cenijo ali ne poznajo. Gre za nalogo zadoščevanja, ki jo nalaga slovenskemu kristjanu, kjerkoli živi, breme nepriznanih in neskesanih zločinov in krivic, ki bremenijo naš narod.

- Da človek potrebuje resnico, ne samo v neki teoretični obliki, temveč izpovedno, iz ust učiteljev in pričevalcev.

- Da z ohranjanjem svojega družinskega in skupnostnega spomina, svoje zgodovine, svojega jezika in kulture ter z odkrivanjem svoje vloge na tem svetu resnično postajamo to, kar smo.

- Da smo poklicani razvijati talente, ne samo tiste, ki nam bodo pomenili materialno preživetje, zaslužek in blagostanje, temveč predvsem tiste, s katerimi lahko delamo dobro drugim in s katerimi predajamo naprej, kar nam je najbolj dragoceno.

- Da človek ni poklican biti le posameznik, temveč oseba. Oseba pa je, ob utemeljenosti v svojem, poklicana stopiti v odnos do bližnjega, postati del skupnosti, deliti življenje z drugimi. Tako gremo skozi življenje budni, z odprtimi očmi in ne kot speči ljudje. Znan je namreč Heraklitov rek, ki pravi, da »vsi ljudje, ki spijo, živijo v svojem svetu, vsi budni pa živimo v skupnem svetu.« Izkušnja skupne narodove usode, begunskega taborišča, skupnostnega življenja nas je v tem smislu nekoč že pretresla in prebudila, zato ne bi smeli dopustiti, da bi spet zaspali.

- Da ti medčloveški odnosi niso samo horizontalni, med sočasniki, sovrstniki v istem časovnem obdobju, temveč tudi vertikalni, iz preteklosti v prihodnost.

- Da spoštujemo tradicijo preprosto zato, ker - kot pravi G.K. Chesterton - »le preko nje lahko upoštevamo in spoštljivo vključujemo prednamce v našo sedanost.«

- Da moramo v sedanosti biti pripravljeni na žrtve in odpovedi v dobro prihodnjih generacij in tako vzpostavljati solidarnost med rodovi.

- Da je potrebno skrbeti za prihodnje rodove, jih vzgajati, prav tako, kakor je nekdo skrbel za nas in za rodove pred nami. Da se samo z zastojnim dajanjem lahko zoperstavljamo kulturi transakcije - jaz ti nekaj dam, da mi ti nekaj daš - in prehajamo v resnični svet zrelih, velikodušnih odnosov.

- Da smo člani nepretrgane verige generacij ljudi skozi čas, člani argentinskega ljudstva, veje v drevesu slovenskega naroda, v širšem duhovnem smislu pa udje enega mističnega Kristusovega telesa, velike Božje družine. Da je pripadnost tem različnim skupnostnim izkušnjam velik dar in resnično največji blagoslov.

- Da nam je bilo življenje podarjeno in z njim vse, kar imamo, in da smo srečni samo takrat, ko predajamo naprej, kar nam je najbolj dragoceno. Sveto pismo pravi: »Zastoj ste prejeli, zastoj dajte.«

V starših, učiteljicah, duhovnikih, profesorjih, v nešteto javnih delavcih slovenske skupnosti imamo zglede nesebičnega dajanja. Zagotovo se je v tem hipu v mislih pojavila podoba vsaj enega od teh izjemnih junakov dajanja, ki so oblikovali naše življenje. Po njihovem zgledu, zaradi nas in naših otrok, za prihodnost našega naroda, slovenske in argentinske države, tudi vesoljne Cerkve, dajajmo še naprej tudi mi. Zavestno in svobodno se še naprej vključujemo v verigo darovalcev, ki se vije skozi zgodovino. To v resnici pomeni biti polno v objemu dveh svetov, ki postajata eno, ker sta usmerjena v isto večnost. Tu se skriva ena izmed tistih najglobljih resnic in modrosti, o kateri nam predniki niso samo pridigali, temveč smo jo izkusili v praksi, ob svetlobi zgledov. Slovenska skupnost v Argentini je zgled kulture samodarovanja. To je bistvo tako imenovanega argentinskega čudeža. Zaradi svetlejši prihodnosti Slovenije in Argentine mora ta zgled še naprej sijati s prenovljeno močjo. Poklicani smo postati potoki darovanja, kanali povezovanja.

V 24. poglavju Sirahove knjige beremo o modrosti:

Jaz pa sem kakor prekop, ki pelje iz reke,

kakor vodovod, ki je napeljan na vrt.

Rekel sem si: »Svoj vrt bom namakal,

svojo gredico zalil.

In glej, moj prekop je postal reka

in moja reka je postala morje.

Še se bom trudil, da bo vzgoja sijala kakor zarja,

tja v daljne kraje jo bom dal svetiti.

Še bom točil nauk kakor prerokovanje

in ga zapustil poznejšim rodovom.

Glejte, da se nisem trudil le zase,

marveč za vse, ki ga iščejo.«

Dragi prijatelji, kakršna bo vzgoja, takšna bo skupnost. Kakršni bodo starši, takšni bodo otroci. Kakršna bo šola, takšna bo prihodnost slovenske skupnosti, kakršni bodo novi rodovi Slovencev, takšna bo Slovenija.

Kot je povedal Alberto Berro, učenec filozofa dr. Milana Komarja, ko se je pri pogrebni maši od njega poslavljaj pred desetimi leti: »Prav to, kar piše v Sirahovi knjigi, se je zgodilo z nami. Kot prekopi smo se približali Komarjevi reki in naš prekop je postal reka, in naša reka je postala morje. (...) Našel sem reko. In preko nje izkusil Bogastvo in Lepoto, ki prihaja od onstran, in preplavila me je povodenj Bogastva in Lepote neskončnega morja. Od takrat, tudi če

obrodim še kako skromen sad, mi to uspeva le zaradi tega prejetega obilja. In tudi zaradi tega dobro vem, da je vse, kar imam, dar.«

Mislím, da je slovenska skupnost, bolj kot čudež samoohranitve, poklicana biti pričevalka vrednot, ki jih je prejela v dar. Poklicana je gledati na zgodovino s konca nazaj, iz odrešenja nazaj na našo stvarnost, iz perspektive Božjega načrta za svet. Veliko je gospodarskih, kulturnih, celo političnih uspehov, na katere je skupnost lahko upravičeno ponosna, vendar je prav ta izkušnja skupnostnega življenja, v posvečevanju časa, v spoštovanju prednikov, v sprejemanju daru in predajanju naprej, nepogrešljiva svetilka v prihodnost slovenske in argentinske družbe.

Zaradi nas samih, za dobrobit celotnega slovenskega narodnega telesa, argentinske družbe in vsega človeštva smo poklicani obnoviti zavezo s svojimi duhovnimi koreninami.

- Ohranimo luč krščanske vere.

- Ohranimo ključ slovenskega jezika, ki ni samo komunikacijsko sredstvo, temveč tudi posoda, v kateri se je skozi stoletja zgostilo gledanje na svet, filozofija, modrost slovenskega človeka.

- Verjemimo Slomšku, da sta tudi danes vera in jezik luč in ključ do zveličavne narodove omike.

- Ohranjajmo spomin, svojo zgodovino, ne samo kot natančno beleženje podatkov in poznavanje dogodkov, temveč zato, da bi bolje razumeli, kdo smo in od kod prihajamo, kaj in zakaj se z nami dogaja v sedanosti. Ortega y Gasset je zapisal, da je »preteklost človeška narava, ki se vrača v galop«. Novo se nikoli ne rodi iz nič, vse pa ima svoj vzrok v preteklosti. Koliko »preteklosti«, preoblečenih v novosti - od revolucij do nezadovoljstva, od življenjskih do filozofskih drž - se dan na dan na tak način vrača v sedanost!

- Bodimo ponosni Slovenci in ohranimo bogastvo slovenske kulture, ki je temelj naše identitete in pogoj za rast in razcvet. Bodimo ponosni dediči, da bomo lahko pionirji.

- Bodimo konservativci in inovatorji obenem. Kot je napisal sv. Tomaž Akvinski: »V ljubljenem je potrebno ohraniti dobro, ki ga ima, in dodajati dobro, ki ga še nima.« Konservativnost in progresivnost. Ohraniti, a ne vse, ampak to, kar je dobro. Napredovati in dodajati, vendar spet ne vse, temveč samo dobro, ki še manjka. To naj bo naše vodilo za spremembe v skupnosti in v vsem javnem življenju.

- Iz izkušnje staršev in starih staršev smo spoznali, da ni pravega daru brez trpljenja. Pred desetimi leti sem v slovensčino prevedel in izdal knjigo, v kateri lahko najdemo naslednje verzice argentinskega pesnika Francisca Luisa Bernardeza:

»Porque despues de todo he comprobado que no se goza bien de lo gozado sino despues de haberlo padecido. Porque despues de todo he comprendido que lo que el arbol tiene de florido vive de lo que tiene sepultado.«

»Zato naposled morem potrditi, da ni moč sreče prav se veseliti, če nisi prej nje boli znal prestati. Zato naposled dano mi je dognati, da kar drevo ima cveteti more le od pokopanega živeti.«

Nemški pesnik in filozof Nietzsche je zapisal: »Od vsega napisanega ljubim samo tisto, kar je nekdo zapisal z lastno krvjo. Piši s krvjo in ugotovil boš, da je kri duh.« Dragi prijatelji, naša dediščina je bila napisana z žrtvami in življenjem, z znojem in krvjo. To je izkušnja, ki nas odpira tudi upanju neskončnosti, Božjega daru večnega življenja. Bodimo Njegovi zvesti pričevalci!

V perspektivi mogočne zgodovine izvoljenega, judovskega ljudstva, ki je nepretrgana zgodba zvestobe Bogu in narodu, je slovenska zgodovina majhna in skromna, skoraj 70 let slovenske skupnosti v Argentini, pa je kot kaplja v morju časa. A zvestoba prejetim vrednotam nas pravilno usmerja in zgledi prednikov nas spodbujajo k nesebičnem dajanju, k mirnemu in vztrajnemu izgorevanju za druge. Dobro vemo, da le darovanje rodi trajne sadove. Tako je to izrazil dr. Marko Kremžar:

»Vse, kar imam, sem v dar prejel.

Kar bom imel, je to, kar dam.«

Slovenska skupnost ni toliko uspešna organizacija, kot je resnična duhovna zgradba. Kot taka črpa življenjsko silo iz vere, iz dobrote in velikodušnosti, iz čuta poslanstva svojih članov. Naj iz nje še naprej rastejo mladi z vero, upanjem in ljubeznijo, z zavestjo za resnico, z razumnostjo, pravičnostjo, srčnostjo in zmernostjo za smisla polno delo v objemu dveh svetov.

Končno, po toliko posebej pomembnem praznovanju svojih 61. Ne bi mogel biti lep 9. oktobra zbrali novem območju z pešce pred katedralo v San Justu je bil dan popoldne s sijočim soncem in jasnimi nebi. Občutek smo imeli da v središču San Justa ni bilo nič pomembnejšega od našega praznovanja, ko je jutranji mir prekinil vrve prihajajočih narodnih noš. Medtem ko so mame poskušale za zadnjimi podrobnostmi, so Slovenci bližali in vseh koncev v svoji nedeljskih oblekah in opazili veliko novitij, ki so nas obistvili tudi del našega prazdogajanja. Jutranja v vsesplošni hrup k firanja. Ob 11:30 se ko smo skupaj vstopili do zadnjega komaše, katero so držali Štumpf iz Murske Sobotice stolni župnik g. Gorjanc.

franciškan ki trenuje naš delegat msgr. v vstopu trideset arge dni noš, katerim se je spremljalo čudežnega pevskega zbor začetek te slovesne

61. Slovenski dan ob 60. obletnici Našega doma San Justo

tolikih pripravah je nastopil dan, nemben za Sanhuščane, ko so h 60 let življenja in delovanja. Lepši dan. Ko smo se preteklega

rali v ju za kate-ustu, poln, rcem bom. meli, San nič šega izno-tranji vrvež rartem, ioskr-dnje o se ili iz svojih

ah in med njimi smo tudi lahko ovih obrazov, rojakov iz Slove-obiskali te dni in so želeli biti praznovanja ter s tem popestrili njna tišina se je počasi prelevila ip kramljanja, smeha in fotogra-30 se je množica počasi umirila, vstopili v cerkev, ki se je napol-a koticčka ob obhajanju slovesne o darovali škof msgr. dr. Peter ce Sobote, njegov spremljevalec, Goran Kuhar, g. Darko Žnidaršič,

občutkom, ki smo ga imeli v katedrali v Buenos Airesu, ko smo 25. junija praznovali 25. obletnico slovenske samostojnosti.

Pesmi slovesne maša v čast sv. Ceciliji, ki jih

je izbrala prof. Andrejka Selan, skupaj z nežnim vonjem kadila, so dvignili množico na duhovno raven, primerno tej slovesnosti. Tudi Gorenjski oktet je prispeval s svojim talentom s kora, ko so nam zapeli *V moj spomin* med darovanjem in *Ave Marija* med obhajilom. Ne moremo, da ne bi omenili pridige škofa msgr. dr. Petra Štumpfa, ki nam je zaupal, da je bil pred nekaj tedni pri papežu Frančišku, ki je, ko je zvedel da odhaja v Argentino, poslal preko njega poseben blagoslov za vse Slovence v Argentini. Škof msgr. Štumpf nam je govoril tudi o islamu, in primerjal to vero s povabilom, ki ga Kristus izreka vsem, ko nam ponuja svobodo spreobrnjenja. Spomnil nas je tudi na usmiljenje, ki ga uči papež s tem, da je vedno usmiljen z revnimi in potrebnimi pomoči, vendar je hkrati odločen do pokvarjenosti znotraj in zunaj Cerkve. Ob koncu svoje pridige se je še posebej zahvalil vsem Slovcem v Argentini za neutrudno delovanje in s tem vzbudil ponos vsem, ki posvetimo toliko

časa in truda, da bi nadaljevali z »argentinskim čudežem«. Proti koncu maše, medtem ko smo uživali ob poslušanju zbora in njegove izvedbe Händlove Aleluje, so se škof in ostali duhovniki približali slovenskemu oltarju, kjer je podoba Marije Pomagaj. Tam smo zaključili s pesmijo »Marija skozi življenje«, ki je tako zadonela, da je

nekatero obiskovalce iz Slovenije ganila do solz; in ne samo njih ampak, ne moremo tajiti, tudi nas.

Duhovno napolnjeni smo šli do atrija, da smo zadostili naši slovensko-argentinski tradiciji, da pozdravimo vsakogar in na hitro pokramljamo s prijatelji vseh Domov. Saj dobro vemo, to je obvezen del protokola naše skupnosti.

Temu dogajanju je sledila dolga in počasna procesija do Doma, med katero ni manjkalo neprekinjenega pogovora.

Pokrito dvorišče Doma je bilo čudovito pripravljeno. Skoraj ves prostor je bil zaseden z osmimi brezhibnimi vrstami miz, skrbno pogrnjenimi za več kot 300 gostov. Na koncu dvorišča, proti steni, je bil postavljen oder in na nasprotni strani proti oknom jedilnice, so bili postavljeni panoji s široko in bogato zbirko slik, ki so ponosno kazale na intenzivno življenje Doma zadnjih deset let in so jih lepo pripravile Veronika Malovrh, Veronika Kržišnik Modic, Mirjam Oblak in Toni Oblak.

Lahko si predstavljate, da s tolikim številom ljudi, med katerimi so nekateri prišli le za to priljubljenost, je bilo težko vse spraviti do tega, da so se usedli, da bi začeli z nagovorom pred kosilom. Peli smo himni, ki so jim sledile pozdravne besede predsednika Zedinjene Slovenije inž. Jureta Komarja in nato predsednika Našega doma San Justo, g. Marjana Grilja, ki nam je podal svojo misel ob izbranem geslu za to pomembno obletnico »V objemu dveh svetov«. Nato je sledila predstavitev grba Doma, ki ga je izdelal g. Tone Oblak in postavil na vhod blizu dvorišča. Blagoslovil ga je msgr. Jure Rode. Na koncu je škof msgr. Peter Štumpf prevzel besedo in nam povedal, da ko so obnovili cerkev sv. Lenarta na Igu, kjer je bil za župnika dve leti, je zvedel, da je bil eden od dobrotnikov Tone Oblak, izseljenec, in si je takrat obljubil, da bo moral enkrat spoznati tega gospoda, ki je bil tako dobrosrčen, da je daroval za obnovo. Po mnogih letih je imel to srečo, da ga je končno spoznal.

Kosilo je bilo zelo okusno, in čeprav smo že navajeni, da je tako, se moramo vseeno spomniti na vse tiste

ljudi, ki so dan prej pripravljali vse te dobrrote do poznih nočnih ur.

Med kosilom je bila podelitev priznanj vsem dolgoletnim sodelavcem doma. Prvo priznanje je

bilo za msgr. dr. Jureta Rodeta, ki je bil imenovan za častnega člana Doma. Sledilo je priznanje sedanjim in bivšim predsednikom: Marjanu Grilju, Karlu Grozniku, Mici Malavašič, Tonetu Oblaku, Stanetu Mustarju in Janezu Albrehtu. Po tem pa so podelili priznanje ge. Ani Groznik,

ge. Rozki Likozar, gdč. Danici Malovrh, ge. Mici Butul Smrdelj in g. Francu »Grillo« Zupancu.

Po vseh teh podeljenih priznanjih smo nadaljevali s kosilom in kmalu je na oder stopila poslanka SDS-a Alenka Jeraj, ki nas je pozdravil in nagovorila. Po tem je govoril g. Franc Kelih, ravnatelj celovške Mohorjeve družbe, ki je, po tem ko je pozdravil navzoče in naredil kratek uvod. Poklical je predsednika ZS Jureta Komarja in mu v imenu založbe izročil plakat, ki simbolično prikazuje dar 9.000 € v knjigah po izboru,

da se jih bo razdelilo po skupnosti. Pri tem je tudi sodelovala avstrijska vlada. Temu je sledila

renutno deluje v Avstraliji, in gr. dr. Jure Rode. Občutek ob argentinskih in slovenskih narom so sledili ministranti in katere čudovito uvodno petje Meša-zbora San Justo, ki so označili sne maše, lahko primerjamo le z

kratka a bogata kulturna točka, ko je na oder stopil Gorenjski oktet in nas počastil z izvedbo štirih lepih pesmi.

Vse se je odvijalo z izjemno hitrostjo in domiselnostjo Ljudje bi namreč

Tone Rode, ki je bil v Argentini na obisku kot vodič številni slovenski skupini. Njegov govor v celoti objavljamo na uvodnem mestu. Citat, ki zaobjame ta govor je: »bodimo ponosni dediči, ohranjajmo kar

še poklepotali ob kavici in pecivu, ko je bilo oznanjeno, da moramo v dvorano za popoldanski program. Prostor je bil nabit polen, kot malokrat. Počasi so se ugasnile luči in začela je predstavitev. Gospod

je dobro in dajmo s tem napredovat«.

Zvesti geslu *V objemu dveh svetov*, je odrski prikaz zaobjel izkušnje presaditve iz Slovenije v Argentino preko podajanja pesmi Franceta Papeža, Ludvika Ceglarja,

predsednik Našega doma Marjan Grilj nam je podal svoje razmišljanje o ponosu, ki ga čuti, da smo imeli take starše, ki so uspešno postavili vse, kar danes stoji in so nas hkrati naučili dela in truda. Na koncu

Codec Zupanc, Aleks Puntar, Nadia Miklič in Dominik Oblak.

Povezovalne niti, ki gredo iz roda v rod, so bile spodbudno prikazane na tri dele: kako je izseljenec doživljal zemljo, ki ga je sprejela; čutenje in doživetje sina izseljenca, ki obišče očeto v rodni kraj, in na koncu pa še iskanje poti, po kateri mi, potomci izseljencev, iščemo smisel za ohranjanje naše dediščine.

se je še zahvalil vsemu odboru Doma za storjeno delo.

Nato nas je nagovoril predsednik ZS inž. Jure Komar, ki je poudaril počaščenost nad tem, da izhajamo iz tisočletne kulture in da smo tisti, ki nadaljujemo z bogatim verskim izročilom, ki je bil važnega pomena pri vzklitju slovenstva na tej tako različni argentinski zemlji. Zaključil je govor s pozivom skupnosti k nadaljevanju dela, ki predstavlja izziv za množenje in širitve talenta.

Za slavnostni govor je bil zadolžen g.

Med recitacijo smo prisluhnili petju dveh zborov: Mešani pevski zbor San Justo in Ex Corde iz Ramos Mejije, ki sta se izmenjevala med recitacijo s pesmimi Slovenija brez mej, Bo moj vnuk še pel slovenske pesmi, in Si Buenos Aires no fuera así. Med nastopom so sodelovali tudi otroci Balantičeve šole, ki so recitali Domovina je, in zapeli Tu je moj dom; RAST XLV, ki je recitala Naše dragotine in zapela pesem Slovenija; in Folklorna Skupina Mladika, ki je zaplesala Ljubljanski ples in Pericón Nacional.

Čestitati moramo Danici Malovrh, Mirjam Oblak in Toniju Oblaku za zamisel ter režiserju Toniju Rovanu, za ves trud in predanost, da so na oder spravili tako bogat in raznolik repertoar.

Za zaključek, ob veličastnem prizoru, ki je vključeval vse nastopajoče, sta nas nagovorila tudi veleposlanica Republike Slovenije ga. Jadranka Šturm Kocjan ter škof msgr. dr. Peter Štumpf, ki nam je izročil še zadnje tri besede, ki jih večkrat omenja v svojih pridigah: Hvala, oprostite in prosim. Hvala za preživeti dan, oprostite če vas nimamo zadosti radi, in prosim, da nadaljujete to, kar delate. Pretresljive besede, ki so v nas vzbudile še večji občutek odgovornosti.

Kaj lahko še pričakujemo po tako slovesnem praznovanju? Potem je sledila prosta zabava, z glasbeno kuliso Baires polke in Km 43, ki sta spodbudili telo in duha tistih, ki so si želeli zaplesati ob njihovih ritmih. Lepo vzdušje se je nadaljevalo ob mizah in štantih, kjer so, poleg kulture, nudili vse vrste dobrot. Vsi smo končali dan s hripavim glasom, pa vendar zelo zadovoljni.

Če bi želeli z besedami zajeti tako intenziven dan, bi se lahko izrazili takole: kar smo videli v nedeljo 9. oktobra je posledica številnih let truda, saj se

plesa, petja, recitiranja, kuhanja, okrasitve in organizacije človek ne nauči v enem tednu. Ta današnji rezultat je

hkrati tudi izziv za prihodnost. Vendar ni potrebno, da se lotevamo pretežkih stvari,

pomembno je le, da uživamo v skupnih projektih, ki nas povezujejo; in zagotovo

Jože Lenarčič

Fotografije: Marko Vombergar

nas čaka veliko takih projektov, ki nas bodo presenetili, saj jih moramo doseči tako kot sanje, ki nas njihova izpolnitev navdaja z veseljem.

Jože Lenarčič
Fotografije: Marko Vombergar

NOVICE IZ SLOVENIJE

VEČ PROMETA NEPREMIČNIN

Geodetska uprava RS je objavila polletno poročilo, ki kaže, da so se cene stanovanjskih nepremičnin v Sloveniji v prvem polletju glede na enako obdobje lani, ko so dosegle dno, zvišale za tri odstotke. Nadaljeval se je trend rasti prometa, in sicer se je glede na lansko prvo polletje število poslov povečalo za 17 odstotkov. V prvem polletju so preverili 16.500 poslov v skupni vrednosti okoli 950 milijonov evrov.

NESREČA NA ŽELEZNIŠIH TIRIH

Potniški vlak, na katerem je bilo osem potnikov ter strojevodja in sprevodnik, je na poti med Grahovim in Podbrdom ob 6.30 zaradi skale na progi s sprednjim delom iztiril. V nesreči nihče ni bil poškodovan. Nadzorna skupina Slovenskih železnic in drugi zaposleni so že čez dan odpravili posledice dogodka, tako da je po poldnevu železniški promet na bohinjski progi potekal neovirano.

PO VEČ KOT 20 LETIH

Zasavskim kmetom, ki so pred več kot 20 leti tožili največje onesnaževalce Zasavja, pripada odškodnina. Holding Slovenske elektrarne kot lastnik Termoelektrarne Trbovlje, steklarna Hrastnik in hrastniška Tovarna kemičnih izdelkov morajo kmetom zaradi škode na kmetijskih zemljiščih plačati dva milijona evrov.

V ČRNOMLJU NE BO BEGUNSKEGA CENTRA

Črnomaljški nasprotujejo kakršnikoli obliki centra za begunce na njihovem območju, je ob protestu, ki ga je pripravila Civilna iniciativa proti migrantskemu centru v Beli krajini, povedala njena predstavnica Maja Kocjan. Že tako obubožana Bela krajina si tega ne more privoščiti, je poudarila. Kocjanova je pred približno 300 do 400 protestniki napovedala, da bodo, če vlada njihovih protestov ne bo upoštevala, onemogočili dostope do zemljišč.

KDAJ IN KJE BO TEKLA HITRA CESTA?

Župani občin Spodnjega Podravja med Ormožem in Ptujem so se sestali z ministrom za infrastrukturo Petrom Gašperšičem, s katerimi so govorili o gradnji tamkajšnje hitre ceste. Ta po besedah ministra ni več vprašljiva, denar pa bodo zagotovili s poroštvem zakonom za Dars. Kot je povedal minister, so se uspeli uskladiti glede navezave na obstoječe omrežje državne ceste med Ptujem in Markovci, ki pa jo bo šele potrebno umestiti v prostor.

PO SVETU

MEDTEM KO SIRIJA TRPI

ZDA in Velika Britanija zaradi obleganja Alepa na severu Sirije razmišljata o uvedbi sankcij proti gospodarskim subjektom v Siriji in Rusiji, sta po pogovorih v Londonu napovedala ameriški državni sekretar John Kerry in britanski zunanji minister Boris Johnson. Kerry je ob tem v izjavi za javnost bombardiranje civilistov v Alepu označil za zločin proti človečnosti, Johnson pa je Rusijo pozval, naj pokaže sočutje.

PO PADEL MOSUL?

Iraška vojska je sprožila ofenzivo za osvoboditev Mosula iz rok džihadistične skupine Islamska država. V ofenzivi sodelujejo tudi kurdske pešmerge, zračno podporo pa enotam, ki se bližajo mestu, nudijo zavezniške sile pod vodstvom ZDA. Skrajneži so drugo največje iraško mesto zavzeli pred dvema letoma, ko so med hitro ofenzivo zasedli obsežna ozemlja v Siriji in Iraku. Vnovično zavzetje Mosula bi bil hud udarec za džihadiste, ki bi v Iraku tako ostali skoraj brez ozemlja pod svojim nadzorstvom.

VOLITVE V ČRNI GORI

Črnogorski premier in vodja Demokratske stranke socialistov Milo Đukanović je razglasil zmago na včerajšnjih parlamentarnih volitvah in sporočil, da je njegova stranka ubranila Črno goro in njeno pot v evroatlantske povezave. Napovedal je, da bodo hitro oblikovali novo vlado s svojimi tradicionalnimi partnerji, manjšinskimi strankami. Demokratska stranka socialistov naj bi osvojila 36 sedežev v črnogorskem parlamentu, kar je znatno več kot skoraj 15 strank opozicije. Po izračunih bo imela DPS skupaj s partnerji najmanj 42 poslancev v 81-članski skupščini.

OKOLJSKI DOGOVOR

Predstavniki iz skoraj 200 držav so dosegli dogovor o postopnem zmanjšanju uporabe zelo močnih toplogrednih plinov, fluoriranega ogljikovodika, ki se uporablja v hladilnikih in klimatskih napravah. Gre za velik korak v prizadevanjih za zmanjšanje globalnega segrevanja

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENSKIM STARŠEM

Na vprašanje, kaj naj bi rekel slovenskim staršem, bi odgovoril naravnost, naj starši dosledno in vztrajno svojim otrokom z lastnim zgledom kažejo pot. Biti discipliniran katoličan in dosledno zaveden Slovenec do zadnjega diha! To je naš skupen pojem. Kadar na to mislim, se vselej nehote spomnim na senatorja Franka Lauscheta, ko je bil pogosto povabljen tudi na slovenske bankete. Očividno rad izrabi priložnost, pa nikdar ne pozabi javno povedati, da je »ponosen, da je slovenske matere sin, ki ga je naučila tudi slovenske pesmi peti«. Slovenskim staršem bi dodal še to pripombo, da naj svojim otrokom vztrajno zabijajo, da naj zmeraj in povsod odločno izpovedujejo, da so otroci slovenskega rodu ter da svojo zavednost pokažejo tudi na zunaj, zlasti v tujem okolju.

France Gorše

SLOVENCI V ARGENTINI

Mogočno narodno slavlje. Naš dom v San Justu proslavlja desetletnico svojega obstoja in delovanja. Prav te dni je minilo deset let, odkar so bili v ulici Hipólito Irigoyen blagoslovljeni stari prostori Našega doma, odkar je bil napravljen ta drzen korak, sprejeta ta zgodovinsko pomembna odločitev, kajti zgledu San Justa so potem sledili rojaki še po ostalih strnjenih slovenskih naseljih na področju Vel. Buenos Airesa ter si v njih zgradili svoje domove, kulturna in narodna oporišča slovenskega narodnega izseljenstva. Zato desetletni jubilej Našega doma ni bilo samo slavlje Slovencev v San Justu, ampak vse organizirane demokratske slovenske skupnosti ...

Umrj je Anton Kovač. Slovenska skupnost v Argentini je izgubila enega izmed svojih aktivnih in delavnih članov. Dne 28. septembra je v Buenos Airesu umrl slovenski javni delavec, učitelj Anton Kovač. Z njim je legel v grob mož tiste slovenske generacije, ki je dala Sloveniji prav svojstven pečat zaradi svojega velikega dela na vzgojnem, kulturnem, gospodarskem in političnem področju. ...

Osebnosti. Družinska sreča. V družini Franca Vestra in njegove žene ge. Francke Tomazin se je 16. septembra rodila hčerka Veronika Inés. Družino Ivana Korošca in njegove žene ge. Pavle Lovšetove je pa razveselil sinček.

(Svobodna Slovenija, 13. oktobra 1966 - št. 41)

ozračja, je sporočil ruandski minister Vincent Biruta. Evropski komisar za podnebne ukrepe Miguel Arias Canete je medtem ocenil, da gre za ogromno zmago v dobro podnebja. »Naredili smo velik in konkreten korak naprej pri izpolnjevanju obljub, ki smo jih dali decembra lani v Parizu,« je dodal. Države so se tedaj zavezale dvig globalne temperature omejiti na največ dve stopinji Celzija, prizadevanja pa naj bi šla celo v smeri 1,5 stopinje do konca stoletja. S tem naj bi se človeštvo izognilo katastrofalnim posledicam globalnega segrevanja.

PROTI TERORISTOM

Evropska komisija si prizadeva poleg bančne, energetske in monetarne unije vzpostaviti tudi varnostno unijo kot odgovor na sodobne varnostne izzive in grožnje, s katerimi se sooča povezava. V tem smislu so v Bruslju predstavili glavne ukrepe komisije v boju proti terorizmu in organiziranemu kriminalu, pa tudi prednostna področja, na katerih bo treba okrepiti napore. Pred kratkim objavljeno poročilo Evropske komisije je prvo v vrsti mesečnih poročil o napredku pri doseganju delujoče in učinkovite varnostne unije in kot je povedal evropski komisar za migracije Dimitris Avramopoulos, je to »znamenje podvajanja naporov«.

RESUMEN DE ESTA EDICION

NOS VISITA EL PRESIDENTE PAHOR

Este fin de semana viene en visita oficial a la Argentina el presidente de Eslovenia, Borut Pahor. Además de encuentros y actividades a nivel diplomático tomará contacto con la colectividad eslovena en el país. Su intención de visitarnos ya la expresó con anterioridad. Es parte de su esfuerzo por concretar la reconciliación nacional, para cerrar la brecha que separa a los eslovenos desde la guerra y la revolución comunista en Eslovenia. En ese sentido podemos verlos todos los años en las recordaciones en Kočevski Rog y Teharje, lugares emblemáticos de las matanzas de la posguerra. En el mismo espíritu asistió al comienzo simbólico del entierro de las víctimas de Huda jama, donde expresó su confianza de una futura unión de todos los eslovenos, cuando todos los muertos reciban digna y humana sepultura. Por eso le decimos: Bienvenido, presidente Borut Pahor! (Pág. 1)

EL DIA ESLOVENO EN SAN JUSTO

Fue la edición 61 de la tradicional fiesta, que coincidió con el 60 aniversario de Naš dom de San Justo. El domingo 9 de octubre nos congregó primero en la misa en la catedral de esa ciudad, oficiada por el obispo Dr. Peter Šrumpf. Luego, en las instalaciones del Dom, hubo saludos y alocuciones, con izamiento de banderas y cantos de himnos. Siguió el almuerzo de camaradería, en cuyo transcurso se otorgaron reconocimientos por importantes labores. A su término se realizó el acto académico. El discurso fue pronunciado por el escritor, poeta y publicista Tone Rode. Saludó la embajadora, Sra. Jadranka Šturm Kocjan. Siguieron bailes, cantos y recitados, de los cuales participó un número impresionante de cantores, artistas y bailarines. Fue una verdadera fiesta de la eslovenidad, que terminó en baile y encuentro de amigos. (Págs. 1 y 4 a 6)

CON EL PAPA FRANCISCO

Antes de su llegada al país, el presidente de Eslovenia, Borut Pahor, visitó el Vaticano, para entrevistarse con el papa Francisco. Abordaron diversos temas en el 25 aniversario de las relaciones diplomáticas entre Eslovenia y la Santa Sede. Pahor también invitó a Su Santidad a visitar Eslovenia, expresando su deseo que sea ya el año que viene. Al margen, el presidente realizó diversas actividades, visitó el colegio Slovenicum y tuvo un encuentro con el canciller vaticano, el cardenal Pietro Parolino. Conversaron sobre diversos temas de la relación mutua, y también acerca de la relación del estado esloveno con la actividad educativa de la Iglesia. (Pág. 1)

50 AÑOS LATE EL CORAZON

La Liga de Madres de nuestra colectividad cumple medio siglo de vida y de fecunda labor. Creada con afán social y cultural, pronto devino en una entidad solidaria, que potenció su labor asistencial con las graves crisis de comienzos del milenio. La celebración comenzó con una misa en la iglesia eslovena. En el patio se depositó una ofrenda florar ante el monumento de las víctimas. En el salón del Centro Esloveno un acto académico ofreció discursos y agradecimientos. Hubo un concierto a cargo del coro esloveno de San Martín. Luego fue servido un lunch, que posibilitó encuentros e intercambio de recuerdos. ¡Bien por la madres! (Pág. 3)

LOS JÓVENES A LUJAN

Por cuarto año consecutivo los jóvenes de la colectividad adhirieron a la peregrinación juvenil a pié a Luján. Se reunieron el Slomškov dom de Ramos Mejía para comenzar el largo peregrinar hasta el santuario de la Virgen. Fue un extenso y difícil camino. Hubo que hacer muchos sacrificios pero finalmente llegaron a la meta. Participaron de una misa y regresaron, cansados pero felices. Agradecen al grupo de apoyo, que fue importante para la buena marcha; y al padre Robert Brest, quien los acompañó en el camino. (Pág. 3)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Propietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Jorge Komar / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: svobodna.ba@gmail.com

Za Društvo ZS: Jure Komar / Urednik: Tone Mizerit Sodelovali so še: Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Metka Mizerit, Marko Kremžar, Lučka Oblak, Katja Urbančič, Jože Lenarčič in Marko Vombergar.

Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina in Časnik.si.

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ 1300.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ 1.930.-; beli papir \$ 2.190.-; Bariloche; \$ 1.625.-; obmejne države Argentine, 270.- US dol.; ostale države Amerike, 300.- US dol.; ostale države po svetu, 330.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto, 250.- US dol. za vse države. Dolg za letnike v zaostanku se plača po ceni naročnine tekočega leta. Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.

Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

MALI OGLASI

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618

Dis. 2089

de Lucía Bogataj

Monseñor Marcón 3317 B, San Justo
Tel. 4441-1264/1265**GREGOR BATAGELJ, turistični vodnik v Sloveniji.** Slovenski/španski jezik. Mob.: +386-(0)31-567-098. E-naslov: mgbatagelj@gmail.com

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474.

ADVOKATI

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik. Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 / 15-4088-5844 - mariana.poznic@gmail.com**Dra. Ana C. Farreras de Kocar** - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones - Asesoramiento nueva ley de ajuste previsional. Martes y jueves de 16 a 19 hs. Avellaneda 174 1º Piso (1704) Ramos Mejía, Buenos Aires. Tel.: 4482-5606 Cel: 15-6447-9683 mail: farrerasanac_te@yahoo.com.ar

VERA WINES - VINOTEKA

Prodaja domačih in uvoženih vin in penin. Poroke, praznovanja, podjetniška darila. Tel.: 4342-4112; Cel.: 15-3941-0078 - info@verawines.com.ar - Av. de Mayo 769, CABA. Od ponedeljka do petka od 11.30 do 19.30 ure, v sobotah pa od 10-18.ure.

POSREDOVANJA

PATAGONIA Storitve

María Cristina Breznikar Rant s.p. Vaš kontakt v Sloveniji. Osebna potovanja. Vzpostavimo stik med sorodniki. Pokojninski postopki, najemnine in več drugih storitev. E-mail: patagonia.storitve@yahoo.com

PSICOLOGIJA

Lic. Verónica. Selan - M.N. 61199. Psicoterapia individual, de pareja y familia. Atención psicológica para adolescentes y adultos. Libertad y Av. Corrientes - Zona microcentro-Tribunales. Tel.: 15 5869 8650. E-mail: veroselan@yahoo.com.ar
Horario de atención: Lunes a Viernes 9 a 13 hs.

SLOVENCİ IN ŠPORT

CERAR PONOVO IZVOLJEN

Slovenskega olimpijona Miroslava Cerarja (foto), ki je na velikih tekmovanjih v gimnastiki osvojil 30 medalj, so na volilnem kongresu

Miroslav Cerar

na Dunaju ponovno izvolili za podpredsednika Evropskega združenja za fairplay (EFPM). Za predsednika EFPM je bil ponovno izvoljen Avstrijec Christian Hinterberger. Volilne skupščine se je udeležilo 26 držav iz EU in

nekaj združenj, ki delujejo na evropski ravni. Miroslav Cerar je predsednik Slovenske olimpijske akademije in slovenski ambasador za šport, strpnost in fairplay.

PRVA TOČKA PROTI ANGLEŽEM

Slovenska nogometna reprezentanca je na tretji tekmi kvalifikacij za svetovno prvenstvo 2018 v Stožicah proti Angliji igrala 0:0. Na stadionu Stožice so pred 13.274 gledalcev za Slovenijo igrali: Oblak, Jokić, Cesar (od 68. Mevlja), Samardžić, Struna, Krhin (od 84. Omladič), Kurtić, Verbič, Birska (od 59. Kronaveter), Iličić, Bezjak.

Slovenska izbrana vrsta je v petem poskusu osvojila prvo točko proti zglednim tekmečem z Otoka. Angleži so doslej dobili vse štiri medsebojne tekme, to pot pa so bili kljub premoči v posesti žoge in terenski pobudi tudi na pragu poraza. Reševal jih je vratar Joe Hart, ki je ustavil kar nekaj nevarnih poskusov Slovencev,

enkrat pa ga je rešil okvir vrat. Slovenci so tako po treh tekmah pri petih točkah v skupini F; Angleži jih imajo sedem.

USPEŠNI TELOVADCI

Na Madžarskem so sezono svetovnega pokala končali telovadci. Od naših so skupni zmagovalci Rok Klavorana parterju, Sašo Bertonec na konju z ročaji, Tjaša Kysselef na preskoku, Ivana Kamnikar na dvovišinski bradlji in Adela Šajn na gredi.

HOKEJSKI SUPERPOKAL

Hokejisti Olimpije so osvojili superpokal, tekmovanje, ki ga je Hokejska zveza Slovenije letos izvedla prvič. V obračunu s tradicionalnimi tekmeci so v gosteh premagali Sij Acroni Jesenice s 4:2. A gorenjski klub se je pritožil zaradi kršitve člena pravilnika, ki se nanaša na največje dovoljeno število tujcev v ekipi. To bo zdaj obravnaval tehnični direktor tekmovanja.

OBVESTILA

ČETRTEK, 20. oktobra:
Z.S.M.Ž. San Martin vabi na sestanek v Domu ob 16. uri. Govorila bo ga. Emi Urbančič Marušič: »V Indiji po stopinjah sv. Matere Terezije«.**NEDELJA, 23. oktobra:**
Obletnica na Pristavi.**SOBOTA, 29. oktobra:**
V Hladnikovem domu v Slovenski vasi koncert Logaškega zbora ob 20. uri in nato večerja s predhodno prijavo.**NEDELJA, 30. oktobra:**
V Slovenskem domu Carapachay predstava komedije »La Nona« ob 17. uri.**V Našem domu v San Justu po maši koncert MePZ Pevskega društva Logatec. Nato kosilo.****NEDELJA, 13. novembra:**
V Hladnikovem domu 64. obletnica Društva Slovenska vas.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča

V družini Martina Scarpelli in Marije Cecilije Stanovnik v Lincolnu se je v četrtek 6. oktobra 2016 rodila hčerka, ki bo pri krstu dobila ime **Helena**.15. septembra se je rodila **Emma Ivana Mehle**, hčerka Danija Mehleta in Gabrijele roj. Vasle.**Srečnima družinama iskreno čestitamo!**

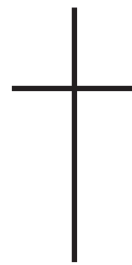
Nova diplomantka

Zobozdravnica **Tatjana Truden** je na državni univerzi v Buenos Airesu (UBA) diplomirala kot »Cirujana máxilo-facial« . **Čestitamo in želimo obilo uspehov!**

Smrt

V Ramos Mejiji je umrla gospa **Nežka Vesel roj. Jerin** (96). **Naj počiva v miru!****Si že pomislil da majnka samo še 2 meseca za počitnice?**

info@hanzelic.com.ar

V petek, 9. septembra, je mirno zaspala v Gospodu naša draga

Anica Smole roj. Ambrožič

Ohranili jo bomo v lepem spominu.

Žalujoci:

otroci: **Stanko in Marta, Anka in Ivko, Marta in Dani, Daniela in Raúl;**
vnuki: **Mariana, Ale, Martin, Kristjan, Valeria, Pauli, Diana, Fernando, Matjaž, Tomi, Andi, Nico, Natalia in Marko;**
brat **Janez;** sestre **Micka, Francka** in sorodniki v Sloveniji; prijateljice in sorodniki v Argentini.*V stiski
sem klical Gospoda.
Gospod me je uslišal
in me rešil.*

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da je 10. oktobra, okrepčana z zakramenti svete vere, odšla k Gospodu po plačilo naša ljuba, dobra mama in stara mama, gospa

Nežka Vesel roj. Jerin

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste zanjo molili, se od nje poslovili ter nam izrekli sožalje. Se posebna zahvala delegatu msgr. dr. Juretu Rodetu za daritev svete maše in tolažilne besede, župniku Franciju Cukjatiju za molitve in somaševanje ter župniku Robertu Brestu za molitve ob krsti.

Ostala nam bo v trajnem spominu. Njeno blago dušo pa priporočamo v molitev.

Žalujoci:

hčerke: **Neda, Mimi in Tonči;**
vnuka: **Natalija** z možem **Cristianom** in **Damijan** ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires-Argentina; Moravče-Slovenija, Kanada.

DRUŠTVO UPOKOJENCEV VABI NA

Koncert
MePZ Pevskega Društva Logatec**V nedeljo 30. oktobra**
08.00 *Petje pri sv. maši v Sanhuški Stolnici*
11.00 *Koncert v Našem domu v San Justo*
13.00 *Prijateljsko kosilo*Prijave pri Mici Malavašič Cassullo 4441-5528,
Ninki Keršič 4441-6847 in Marjanki Furlan 4698-0049*Zepo vabljeni!*

Naš dom San Justo - H. Yrigoyen 2756, San Justo

svobodna.ba@gmail.com

Carapachayski Oder ob svoji 50. obletnici vabi na predstavo komedije "La Nona"

V Nedeljo 30. Oktobra ob 17:00 uri
Slovenski Dom Carapachay

Vsi lepo vabljeni!

Cecilia Grierson 3867, Carapachay